

кива усилни за народа му години да си извоюва завидно положение, и то като отдѣля на своитѣ частни работи по-малко внимание, отколкото на общитѣ народни. Врагъ на всѣко примирение, той проповѣдва и налага съ личенъ примѣръ — бодро превъзможване на летаргията и копнежъ за новъ животъ на роба. „И самата почва, мисли той, докато стои въ едно и сжщо състояние, ражда трескотъ и тръне, а щомъ се преобърне и разоре, опитомява се и става плодородна“. Така е и съ обществата и народитѣ, които не могат да мислятъ за напредѣкъ и подобрене, докато не се постараятъ да промѣнятъ условията си за сжществуване. „Азъ зная това“, добавя Селимински, „отъ личенъ опитъ и твърдя, че поради разнобразния си и чудно промѣнливъ животъ съзнавамъ своето нравствено подобрене“. И още: „Съ такива и подобни опити съмъ достигналъ до положение да се отличавамъ между нашитѣ сънародници и между чужденцитѣ“. Къмъ всичко, което е природа отъ вжтре, което е личенъ духъ, вродена черта на характера, предопредѣление на заложбитѣ ни, идва зависимостта отъ срѣда и условия, превратността на житейскитѣ обстоятелства, необходимостта отъ вжнь, която ще ограничи размаха на волята и ще даде окончателна форма на домогванията и постиженията ни.

Селимински, колкото и скромень, не може да се въздържи да не изтъкне своитѣ качества и своитѣ заслуги. Тѣй рѣзко подчертана въ общото развитие му се вижда неговата собствена участъ, съ този сърдеченъ поривъ и това странно стечение на важни обстоятелства! Тѣй малко прилича той на другитѣ, съ тѣхното малодушие! Колцина други наоколо му иматъ този тактъ, тази решителность въ най-опасни за народа моменти, за да могатъ да овладѣятъ съ „силна ржка“ едно положение, което всички намиратъ отчаяно? Кой други би могълъ да заяви презъ първата половина на XIX в. у насъ, безъ да се почувствува опроверганъ отъ фактитѣ: „Въ 1830 г. азъ избавихъ моитѣ съотечественици отъ кръвопролитното турско иго съ изселването имъ отъ Турция. Сега въ Атина азъ събудихъ национално чувство въ сърдцата на тѣзи, които бѣха се борили за грѣцката свобода“. Нѣщо изключително по сила на симпатията и твърдостъ на убежденията изтиква тая личность на пръвъ планъ между съвременитѣ, давайки ѣ право на една горда самооценка въ интимна изповѣдь, въ писма до най-близки приятели.